

نیروهای امنیتی و مسلح ضدانقلابی بشنوبید:

"نه تهدید، نه زندان، نه اعدام، دیگر اثر ندارد"

نیروهای سرکوبگر رژیم ددمنش جمهوری اسلامی در سی و هشتمین روز اعتصاب کارگران مجتمع صنعتی فولاد اهواز با یورش شبانه به منازل فعالین کارگری و ایجاد رعب و وحشت برای خانواده‌های آنان، این کارگران را دستگیر و روانه شکنجه‌گاه‌های خود ساختند. در تداوم این حملات، تعداد دیگری از کارگران توسط نیروهای سرکوبگر رژیم دستگیر شدند.

دستگیری کارگران دلاور فولاد اهواز در شرایطی صورت گرفت که از یک طرف همه ترفند‌ها و دسیسه‌های فریبکارانه دست اندرکاران رژیم برای ایجاد تفرقه بین کارگران به دلیل هوشیاری و اتحاد و همبستگی کارگران با شکست مواجه شد و از طرف دیگر التیماتوم کارگران و تهدید آنان به انجام اقدامات مبارزاتی دیگر، جمهوری اسلامی را شدیداً دچار خوف و وحشت نمود.

در آخرین روزهای قبل از هجوم سرکوبگران، در شرایط سخت امنیتی که نیروهای انتظامی به حکم وظیفه ضد انقلابی خود کارگران را به محاصره خود در آورده بودند، و در شرایطی که کارگران متوجه دسیسه‌های غلامرضا شریعتی، استاندار خوزستان برای ایجاد تفرقه بین کارگران شده بودند، چند تن از کارگران آگاه، شجاع و رزمنده فولاد اهواز به سخنرانی‌های پر محتوا، پر شور و آگاهی‌دهنده دست زدند. از جمله یکی از کارگران با ذکر یک تمثیل زیبا، استاندار خوزستان را به مترسکی تشبیه کرد که برای حفاظت از مزرعه اربابان به منظور ترساندن پرنده‌ها در آنجا گماشته شده است. او همچنین جهانگیری، معاون روحانی، رئیس‌جمهور را فاقد ذره‌ای شرف خواند که به هنگام سفر به اهواز در شرایطی که کارگران مجتمع صنعتی فولاد اهواز، ۱۸ روز بود که در کف خیابان خواستهای برحق خویش را فریاد می‌زدند، کمترین توجهی به آنها نکرده بود. در این سخنرانی‌ها به اهرم فساد و ارکان مافیای بودن همه سردمداران رژیم که به درستی در شعار این کارگران به صورت: "مرگ بر مافیا" منعکس بود نیز اشاره شد.

یکی از کارگران در سخنان خود، به افشای حیل‌گری جهانگیری در صدای و سیمای جمهوری اسلامی پرداخت که در ارتباط با خواست کارگران ایران در اقصی نقاط کشور که خواستار حذف بخش خصوصی هستند گفته است چون دولت ضعیف است نمی‌تواند به بنگاه‌های خصوصی برخورد کند. در پاسخ این ادعا کارگر مزبور دخالت جمهوری اسلامی در کشورهای مختلف منطقه و به قول وی مدیریت کردن "مسایل اقتصادی و حتی فرهنگی" آن کشورها را که در واقع در جهت اجرای سیاست‌های امپریالیسم آمریکا و شرکا صورت می‌گیرد را یاد آوری نمود و پرسید که چرا دولت تنها در برخورد به مسایل مردم ایران و کارگران قدرت اجرائی ندارد و ضعیف است؟ در جریان این سخنرانی‌ها کارگران تهدید کردند که در صورت عدم رسیدگی به مطالباتشان، بیش از هزار و پانصد کارگر به تهران خواهند رفت و اعتراض برحقشان را به خیابانهای پایتخت خواهند کشاند. یکی از کارگران به نمایندگی از جمع با تعیین وقت معینی برای به اصطلاح "مسئولین" اعلام کرد که اگر تا آن وقت به خواسته‌های کارگران مجتمع صنعتی فولاد اهواز رسیدگی نشود "تمام ارکان استان را به لرزه در خواهیم آورد".

یکی از تاکتیک‌های کثیف جمهوری اسلامی در قبال کارگران مبارز بی‌اعتنائی حتی به بدیهی‌ترین خواسته‌های آنان است. این رژیم در شرایطی که سرمایه‌داران زالو صفت حاضر نیستند حتی قطره‌ای از ثروتی که از قبیل کار همین کارگران در حسابهای بانکی‌شان ذخیره کرده‌اند را به آنها برگردانند، به تاکتیک گرسنگی دادن به کارگران و خسته کردن آنها دست زده‌اند تا بلکه به این طریق آنها را ناامید و از میدان مبارزه به در کنند. اما مقاومت و

پایداری کارگران، این رژیم دار و شکنجه و جنایت را که ناتوان از پاسخگوئی به مطالبات کارگران است در وحشت از رشد روزافزون اعتراضات کارگری فرو برد. به همین خاطر کوشید تا با بازداشت و زندان و شکنجه کارگران از مبارزات حق طلبانه و در عین حال بسیار آگاهی بخش و تأثیر گذار روی همه ستم‌دیگان جامعه جلوگیری نماید. درماندگی رژیم در مقابل مبارزات کارگران دلیر ایران و در اینجا کارگران فولادینی که در مقابل ضحاک ماردوش، "کاوه آهنگر" هستند در این شعار عمیق و پر مفهوم کارگران شجاع فولاد اهواز منعکس است: "نه تهدید، نه زندان، نه اعدام، دیگر اثر ندارد". کارگران با شناخت از حد وحشیگری رژیم جمهوری اسلامی به مثابه رژیم مدافع منافع سرمایه داران داخلی و غارتگران خارجی، با این شعار پیشاپیش عجز و درماندگی رژیم در قبال خود به مثابه بخشی از طبقه کارگر ایران را آشکار ساخته اند. اما این رژیم ددمنش هنوز معنای این شعار کارگران جان به لب رسیده ما را درک نکرده و دیوانه وار به هر تلاش عبث جنایتکارانه ای دست می یازد.

واقعیت این است که رژیم جمهوری اسلامی جز با سرکوب مطالبات بر حق کارگران قادر به بقاء خود نمی باشد. به همین دلیل هم رهائی کارگران، وابسته به سرنگونی این رژیم ضد کارگر می باشد. در عین حال باید دانست که نیروهای مسلحی که رژیم جمهوری اسلامی در هر تجمع و تظاهرات کارگری به سراغ کارگران می فرستد، نیروهای آموزش دیده برای سرکوب می باشند. آنها هیچ شغل و وظیفه ای جز سرکوب مردم برای حفظ حاکمیت ظلم و ستم در جامعه ندارند و همچون خود سرمایه داران از انگل های جامعه به شمار می روند؛ و اتفاقاً پولی را هم که بابت سرکوب کارگران و مردمان دیگر به نفع سرمایه داران داخلی و غارتگران خارجی می گیرند از حاصل کار و زحمت کارگران به دست می آید. بنابراین تردیدی نمی توان داشت که راه نجات کارگران از ستم و استثمار در گرو سرنگونی جمهوری اسلامی و نابودی همه نیروهای مسلحش به دست توانای توده های مسلح ایران به رهبری طبقه کارگر آگاه به ایدئولوژی طبقاتی خویش می باشد.

باید بر دستگیری، شکنجه و زندان کارگران نقطه پایانی گذاشته شود و نیروهای پیشرو جامعه به این منظور باید به کمک کارگران بشتابند و وظیفه خود را در شرایط کنونی تشخیص داده و به آن عمل کنند.

ما دستگیری کارگران زحمتکش و آگاه فولاد اهواز را محکوم می کنیم و ایمان داریم که این بگیر و ببندها هرگز قادر نخواهند بود تا بساط ظلم و استثمار سرمایه داران زالوصفت حاکم و رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی را از انقلاب توده ها در امان نگه دارد.

نابود باد رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی

درد بی کران به کارگران شجاع و دلیر مجتمع فولاد اهواز

پیروز باد مبارزات دلاورانه کارگران بیدار ایران که از استثمار بیزارند

چریکهای فدائی خلق ایران

بیست و ششم آذر ۱۳۹۷ - ۱۷ دسامبر ۲۰۱۸